

**Brev från Selma
Lagerlöf till
Valborg Olander:
1925-1926 : Ep. L
45 - 63**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

Närbocka, Summe 10/4 1926.

Älskade vänner!

Jag skall först tacka för alla dina
brev och sedan försöka att ordentligt
besvara dem. Det brukar nog vara
lite så som så med den saken.

Ja, jag tycker att faularden är
vacker och jag skulle bli glad om
Spävingberg sålde mig en sådan kläd-
ning. Om du skulle fråga henne
när hon har tid med mig, så skall
jag sämra upp den gul-svarta som

prooklädning. Jag tycker allt, att det
missklär mig, att icke ha vitt om halsen,
så att jag ville helst, att hon gjorde en
liten urringning på klädningen. Om
jag får denna och så sätter med den
röda till sommarsöndagsklänning, så
tror jag, att jag reser mig.

Så var det om urnorna. Det var
lockande, men det får vara till
framtiden. Ser du, minnen himmen
svärligen att bli färdig i år. De
kunna icke ställas opp denna som-
mar och då är det ju icke skäl
i att köpa dem redan nu. Men
vi ska icke glömma dem. De skulle
bli mycket vackra.

Jag har fått betalt nu för Sug-

marogården. 300 Kr. ha kommit på
min lott för ¹⁸suppföranden i Aarhus
173 Kr. för 14 uppföranden i Odense. Det
är ju icke så glänsande, men icke heller
något piase. Du förstår, att dramatur-
gen erhåller huvudinkomsten. Jag skall
skriva nu och fråga Lemken om det
behövs några auktioner för Sveriges
rättning. Jag tror icke, att det blir nå-
gon efterfrågan, förän stycket med fram-
gång har uppförts i Köpenhamn, och det
är ju mycket problematiskt.

Jag har verkligen skrivit till
Elin och bett henne höra efter om
det fanns strickeklorgar i Göteborg.
Men ännu har jag icke fått svar.

Jag undrar så mycket om du var

met och öppnade konserterhuset, men det
var kanske omöjligt för privata.

Jag är du ännor ägna dig åt välgörighet i stället för Paris. Där hade man nog annars fått höra bra föredrag, och icke det urblotta skolsp, som förekommer på vanliga kongresser. Men jag förstår, att du kan vilja hjälpa både Augusta och Storbäckarna.

Skjann du inte tycker att vi ska hjälpa trädgårdssällarna, så låter jag helst vara. Det lockar bara andra till efterföljt. Men nog är det

Pappersarket satta ihop så att
jag kunde att skriva på andra
arket. Det får vara som
det nu är, fast det ser dumt ut,

osannolikt att ta pengarna från de döda,
om de inte själva önskat det i levande
livet. Hedin blir väl trolig han som Doorman.

Aprils så räknade jag fru Grönquist
på Kottneros och han hade hört Darmans
tala om mig. Han förstod ju ingenting,
men jag ville ha ur henne vad folk sade
om Doorman. Han hade inte hört något
än gott och sade hade varit proppfull
med människor. - Han berättade, att
han sett skator och sustjakter, som blivit
namnen Gösta B. och Nils H. och var-
annans familj hade en pojke, som
hette Nils.

Det var ovanligt bra på Kottneros
den här gången. Vi fingo en ordent-

Från den högen bli utspädd med vatten

dig mat och jag hade Ingenieur Gunnarsson bredvid mig. Han språkade i ett hör. Han är lustig som en stor naturmakt, stark och brusaude. Vi hade roligt i vårt hör, medar maniska satta mest om bordet och tege och sågs melankoliska ut. Vägen var erbarmelig.

Så mycket talte för alla brea, som du svarat på.

Hör komma nya och be att bli hjälpta i väg ut i världen. Så här mycket brea har det väl aldrig varit färre?

Farväl, lev gatt.

Sin Selma.